

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 234.

Anden Session.

65de Møde.

Tirsdagen den 14de Januar.

(Fors.)

H. Sørensen: I Anledning af det Forslag, jeg her har tilladt mig at stille om, at der istedet for, at der, som Udvalget har foreslaaet, tilstaaes Statsrevisorerne en Løn af 2,000 Rbd. til hver, kun skal udbetales dem et Bederlag af 1,200 Rbd. hver, maa jeg henlede Thingets Opmærksomhed paa, at det jo er en Gjerning, der ikke maa betragtes som en anden Statsembedsgjerning, og at den vel bør lønnes godt, saa at man ogsaa her kan sige, at Arbeideren er sin Løn værd, men at der ikke maa lønnes saaledes, at Lønnen skulde være den egentlige Driivsfæder til en omhyggelig og samvittighedsfuld Opfyldelse af en saadan Gjerning. Hvad man her maa fordrø, maa være moralsk Tiltro og moralsk Sikkerhed; thi hvem skulde vel revidere deres Gjerning igjen, forsaavidt de maatte føle sig fristede til, enten at lade det gaae i den gamle Slendrian, eller, da de selv ere høitlønnede Embedsmænd, ikke at gaae frem mod disses Regnskab saa strengt og samvittighedsfuldt, som Nødvendigheden byder — jeg siger, hvad Sikkerhed har man for, at en saadan Tankegang ikke skulde faae Indpas og gjøre sig gjældende, uden alene i Tiltroen til den moralske Løn og Sikkerhed, som hæver sig over høie Penge-Lønninger, og kun seer paa, hvad der i Lævelighed og Sandhed er passende, og hvad der i Trofasthed skal udføres, og lader den høieste Løn være Betsvidstigheden om en tro Opfyldelse af de paalagte Pligter. Jeg mener, at vi maae sammenligne en saadan Stilling med den, som vi her selv indtage som Folkedeputerede. Den os som Saadanne tillagte Erstatning kan, uagtet Vigtigheden og Omfanget af den Gjerning, vi

skulle udføre, ikke sammenlignes med den Gage, de høistaaende Embedsmænd oppebære, og gaaer man ud fra den Anskuelse, mener jeg, at man i Genhold hertil maa vente, at de Mænd, som skulle revidere Statsregnskaberne, ogsaa maae have dette for Dø, og at vi derfor ikke skulde komme i Forlegenhed med at faae Mænd, som ville paatage sig denne Gjerning for en hermed stemmende passende Betaling for Arbeidets Udførelse. I modsat Fald gjør Thinget sig skyldigt i det Samme, som man saa ofte har bebreidet den forrige Statsbestyrelse, nemlig, at dens Lønningssansættelser vare altfor høie. Derhos maa man lægge Mærke til, at det Arbeide, som her skal forrettes, bliver udført af 4 Statsrevisorer, og at disse 4 Mænd ikke behøve at anvende hele deres Tid hertil, men ved Siden deraf kunne udføre deres anden Virksomhed, hvort de maatte staae. — I Genhold hertil, og i Genhold til den Consequents, som jeg for min Part vil vide uskravelig at følge ved Alt, hvad jeg stemmer for, saavel naar det angaaer vort eget Valg, som, naar det angaaer Regjeringens, skal jeg overlade og nu anbefale Thinget at antage dette Forslag.

Wiffens: Jeg kan være fuldkommen enig med en foregaaende æret Taler deri, at Statsrevisorerne ville faae særdeles Meget at tage vare, hvorfor jeg ogsaa troer, at den foreslaaede Lønning paa ingen Maade kan siges at være for høi; men jeg troer tillige, at selv om man stillede denne Løn noget høiere, vilde der i det aarlige Valg, som jeg iøvrigt erkender ikke kan undgaaes, ligge en særdeles Vanskelighed, for at faae disse Revisorer saaledes, som man maatte ønske sig. Det vil nemlig være saagodtsom uden Exempel, at Folk med de Dvaliteter, som man naturligvis maa fordrø hos Statsrevisorerne, enten ville være uden Forretninger eller med Forretning-